Prima instanță: Judecătoria Orhie, sediul central (judecător: Alina Balan)
dosarul nr.2a-1185/24 *(nr.2-22000007-03-2a-20092024)*

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

10 martie 2026 mun.Bălți

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Elena Grumeza
Judecători Natalia Costaș și Ivan Parii
Grefier Radmila Roșca

examinând în ședință publică, apelul declarat de Puga Ludmila prin intermediul avocatului Postolachi Gheorghe împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul central din 24 iunie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Puga Ludmila către Coroi Andrei și Coroi Natalia, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a constatat:

Pretențiile reclamantului:

La data de 03 ianuarie 2022, reclamanta Puga Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Coroi Andrei privind încasarea împrumutului în mărime de 2222 Euro, încasarea taxei de stat și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a invocat că, în perioada iunie 2020 - mai 2021 Puga Ludmila, având calitate de „împrumutător" a transmis lui Coroi Andrei având calitatea de „împrumutat", iar acesta a primit, prin intermediul sistemelor de plată internaționale RIA, Western Union, ca împrumut bănesc pe un termen nedeterminat anumite sume de bani în valoare totală de 2135 Euro și 67,5 Euro cheltuieli de transfer, care în total alcătuiesc suma de 2222, 5 Euro.

A specificat că, din înțelegerea avută telefonic și prin mesaje sms WhatsApp, transferurile au fost efectuate cu statut de împrumut fără dobândă cu obligarea de a întoarce sumele lui Puga Ludmila.

A relevat că, faptul primirii banilor şi obligația de restituire, inclusiv existența contractului de împrumut este la fel confirmat de mesajele trimise prin sistemele de comunicare electronică WhatsApp între Puga Ludmila și Coroi Andrei şi chitanțele de primire a banilor de către pârât, astfel, considerând că, aceste probe sunt suficiente pentru a considera întemeiată cerinţa lui Puga Ludmila de încasare a datoriei de 2222 Euro.

La fel, a menționat reclamanta că, multiplele solicitări invocate debitorului de a restitui în mod extrajudiciar sumele menționate, nu s-au soldat cu succes.

A susținut faptul că, în calitate de creditor reclamanta prin intermediul avocatului a depus la 16 august 2021 somația de restituire, pe care Andrei Coroi a recepționat-o la 09 septembrie 2021, însă până în prezent nu a reacționat şi nu a restituit datoria benevol.

Reclamanta a invocat că, obligațiile trebuie să fie executate în modul corespunzător şi în termenul prevăzut de înțelegerea avută.

Reclamanta Puga Ludmila a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată cu încasarea din contul debitorului Coroi Andrei, în contul creditorului Puga Ludmila a sumei de 2222 Euro-mărimea împrumutului, cu încasarea taxei de stat şi altor cheltuieli de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central din 24 iunie 2024 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Gheorghe Postolachi în interesele Ludmilei Puga împotriva lui Andrei Coroi și Natalia Coroi, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea apelantului:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 12 iulie 2024, Gheorghe Postolachi în interesele lui Puga Ludmila a contestat hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central din 24 iunie 2024 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, apelanta Puga Ludmila prin intermediul avocatului Postolachi Gheorghe a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată.

Aderent, prin apel se solicită admiterea cererii, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii sau remiterea cauzei spre rejudecare, precum și obligarea lui Coroi Andrei să se prezinte pentru declarații.

În acest sens, apelanta susține că, între părți a existat un contract de împrumut valabil încheiat, prin care aceasta a transmis familiei Coroi suma totală de 2222,5 euro, formată din transferuri efectuate prin sistemele RIA și Western Union în perioada mai–decembrie 2020.

Se invocă faptul că, pârâții au recunoscut primirea banilor și obligația de restituire atât prin mesajele expediate prin aplicația WhatsApp, cât și prin confirmările aferente transferurilor bancare. În mesajele anexate, Coroi Andrei ar fi menționat expres că, va restitui banii primiți, indicând inclusiv termene aproximative de rambursare, ceea ce, în opinia apelantei, confirmă existența raportului juridic de împrumut.

Se arată că, instanța de fond a interpretat greșit situația de fapt și a ignorat probele administrate, în special înscrisurile electronice, conversațiile purtate prin WhatsApp și chitanțele transferurilor bancare, deși pârâții nu au negat recepționarea sumelor.

Apelanta consideră eronată concluzia instanței privind inexistența unui contract valabil pe motivul lipsei unui înscris pe suport de hârtie, argumentând că, potrivit art. 316, 319 și 320 Cod civil, actele juridice pot fi încheiate și prin mijloace electronice, iar mesajele electronice reprezintă formă textuală admisibilă și constituie suport durabil de informație.

Se mai invocă și prevederile art. 137 CPC, conform cărora înscrisurile electronice și informațiile transmise prin mijloace electronice sunt admisibile ca probe.

În opinia apelantei, instanța de fond a confundat condițiile de validitate ale actului juridic cu cerințele de probă și a aplicat greșit normele de drept material, reținând în mod eronat că recunoașterea obligației trebuia făcută exclusiv în formă scrisă pe suport de hârtie.

Totodată, se susține că, instanța nu a examinat fondul cauzei și nu a apreciat complet probele administrate, deși acestea confirmau remiterea banilor, existența acordului dintre părți și obligația de restituire a sumelor împrumutate.

În consecință, apelanta solicită casarea hotărârii în temeiul art. 386 și 387 CPC, motivând că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost elucidate deplin, iar normele de drept material au fost interpretate și aplicate eronat.

Prin explicațiile depuse în cadrul examinării apelului, intimatul Coroi Andrei, reprezentat de avocatul Agachi Nicolae, a solicitat respingerea apelului declarat de Puga Ludmila și menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24.06.2024, prin care a fost respinsă acțiunea privind încasarea pretinsei datorii în sumă de 2222 euro.

În esență, intimatul a arătat că, apelanta repetă aceleași argumente și circumstanțe deja examinate de instanța de fond, fără a prezenta probe pertinente și admisibile care să confirme existența unui raport juridic obligațional rezultat dintr-un contract de împrumut.

Se susține că, simpla transmitere a unor sume de bani prin sistemele RIA și Western Union, precum și conversațiile purtate prin aplicația WhatsApp sau Viber, nu pot constitui dovada suficientă a existenței unui contract de împrumut valabil încheiat.

Intimatul a invocat prevederile art. 321 Cod civil, potrivit cărora actele juridice între persoane fizice trebuie încheiate în formă scrisă atunci când valoarea obiectului depășește 1000 lei, iar în lipsa formei cerute de lege nu poate fi reținută existența unui contract valabil.

Totodată, s-a menționat că, dispozițiile de plată și mesajele electronice anexate de apelantă nu reprezintă înscrisuri concludente și pertinente pentru dovedirea raportului juridic pretins și nu pot suplini lipsa unui contract scris.

S-a arătat că dispozițiile privind forma electronică a actului juridic prevăzute la art. 318 Cod civil presupun existența unui document electronic semnat cu semnătură electronică, condiție care nu este îndeplinită în speță. În continuare, intimatul a făcut referire la normele generale privind obligațiile și contractele, inclusiv art. 992, 1027, 1028, 1100 și 1101 Cod civil, susținând că nu există un acord de voință valabil și demonstrat între părți privind încheierea unui contract de împrumut. Totodată, a fost invocat art. 1048 Cod civil, potrivit căruia pentru validitatea unui

contract prin care se recunoaște existența unei obligații este necesară o declarație scrisă de recunoaștere, care lipsește în cauză.

În opinia intimatului, mesajele prezentate de apelantă nu întrunesc cerințele unui înscris autentic sau ale unui act juridic valabil și nu pot demonstra fără echivoc asumarea unei obligații civile de restituire a banilor.

În consecință, s-a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea în vigoare a soluției instanței de fond.

Apelanta Puga Ludmila, prin avocatul Postolachi Gheorghe, a depus obiecții în completarea cererii de apel și ca replică la explicațiile intimatului, susținând că, instanța de fond a calificat greșit raportul juridic dintre părți și a confundat condițiile de valabilitate ale contractului de împrumut cu cerințele de probă ale acestuia.

Se arată că, instanța a respins acțiunea exclusiv pe motivul lipsei unui înscris clasic pe suport de hârtie, deși potrivit art. 316 Cod civil forma scrisă nu constituie condiție de valabilitate pentru contractul de împrumut între persoane fizice, ci doar o eventuală cerință de probă.

Apelanta invocă faptul că, raportul obligațional și consimțământul intimatului au fost demonstrate prin corespondența electronică purtată în aplicația WhatsApp și prin comportamentul intimatului, care a solicitat sume de bani, a confirmat recepționarea acestora și a promis expres restituirea lor.

Se subliniază că, potrivit art. 319 și art. 320 Cod civil, actele juridice încheiate prin mijloace electronice și informațiile în formă textuală reprezintă suporturi admisibile ale consimțământului, iar mesajele electronice depuse la dosar sunt lizibile, identificabile și corelate direct cu transferurile bancare efectuate.

Totodată, apelanta susține că, instanța de fond a omis să aplice prevederile art. 137 Cod de procedură civilă privind valoarea probatorie a înscrisurilor electronice și a chitanțelor de transfer emise de sisteme internaționale precum RIA și Western Union, probe care, analizate în ansamblu, demonstrează fără echivoc transmiterea sumelor de bani și scopul acestora.

În continuare se arată că, intimatul nu a negat primirea banilor, nu a contestat efectuarea transferurilor și nici autenticitatea mesajelor electronice, limitându-se doar la invocarea inexistenței unui contract scris, ceea ce echivalează cu o recunoaștere implicită a faptului primirii sumelor.

În consecință, se solicită admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii privind obligarea intimatului la restituirea sumei împrumutate, iar subsidiar trimiterea cauzei spre rejudecare cu indicarea obligației de apreciere corectă a probelor electronice și aplicarea corespunzătoare a normelor Codului civil și Codului de procedură civilă.

Poziția părților în ședința instanței de apel:

În ședința instanței de apel, avocatul Postolachi Gheorghe în interesele lui Puga Ludmila a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel. A solicitat admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond.

În ședința instanței de apel apelanta Puga Ludmila, intimații Coroi Andrei, Coroi Natalia și avocatul Nicolae Agachi nu s-au prezentat, procedura citării legale fiind respectată.

Astfel, Colegiul a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părților neprezente şi a dispus examinarea cauzei în absența lor, prin prisma dispozițiilor 379 alin. (2) Cod de procedură civilă. Or, impedimente în acest sens nu s-au stabilit.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de părțile procesului, audiind explicațiile participanților prezenți la ședința de judecată, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Colegiul civil consideră necesar de a respinge apelul declarat de Puga Ludmila prin intermediul avocatului Postolachi Gheorghe cu menținerea soluției adoptate de instanța de fond din considerentele ce succed.

În conformitate cu art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*.

Apelantul Puga Ludmila reprezentat de avocatul Postolachi Gheorghe, la data de 12 iulie 2024, a depus cerere de apel (f.d.166-167) împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul central din 24 iunie 2024 (f.d.158), astfel Colegiul constată apelul ca fiind declarat în termen.

Potrivit prevederilor art.385 lit.a) CPC, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe*.

În conformitate cu art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.*

În conformitate cu prevederile art.373 alin. (1), (2), Cod de procedură civilă, (*1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.*

Astfel, instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea

hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Conform art.5 CPC, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.*

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul civil a stabilit că, reclamanta/apelanta Puga Ludmila, prin intermediul sistemelor de plată internaționale RIA, Western Union a transferat pârâtului/intimat Coroi Andrei, în perioada 21 mai 2020 – 12 decembrie 2020, sume de bani, care în total constituie suma de 2222, 5 Euro (f.d.2 verso-5 verso, 6 verso).

Reclamanta pretinde că această sumă a fost transferată cu titlu de împrumut, care nu a fost restituită pînă în prezent, motiv din care în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamanta Puga Ludmila, prin intermediul avocatului Gheorghe Postolachi, a depus la 16 august 2021 somația de restituire a sumei (f.d.6), pe care Andrei Coroi a recepționat-o la 09 septembrie 2021, însă până în prezent nu a reacționat şi nu a restituit datoria benevol (f.d.7).

În aceste circumstanțe, la data de 03 ianuarie 2022, reclamanta Puga Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Coroi Andrei privind încasarea împrumutului în mărime de 2222 Euro, încasarea taxei de stat și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.3).

La data de 07 septembrie 2022, avocatul Postolachi Gheorghe în interesele lui Puga Ludmila a depus cerere suplimentară privind încasarea dobânzii de întârziere 343,57 Euro și taxa de stat în sumă de 199 lei (f.d.65).

Ulterior, avocatul Postolachi Gheorghe în interesele lui Puga Ludmila a mai depus o cerere suplimentară privind încasarea în mod solidar de la debitorii Coroi Andrei și Coroi Natalia a sumei de 2222 euro – mărimea împrumutului și 606, 54 Euro - dobânda de întârziere, cu încasarea taxei de stat și cheltuieli de judecată (f.d.84-86).

În cele din urmă, avocatul Postolachi Gheorghe în interesele lui Puga Ludmila a depus o altă cerere concretizată privind încasarea sumei de 2222 Euro, prin care a solicitat încasarea în mod solidar din contul debitorilor Coroi Andrei și Coroi Natalia a sumei de 2222 euro – mărimea împrumutului și 343 Euro - dobânda de întârziere, cu încasarea taxei de stat (f.d.103-105).

Prin încheierea instanței de judecată din 11 septembrie 2023 a fost atras în calitate de copârât Coroi Natalia (f.d.110-111).

Din materialele cauzei se mai atestă faptul că, potrivit copiei recipisei din 09 noiembrie 2021, Coroi Natalia s-a obligat să restituie suma împrumutată de la Puga Ludmila de 1200 Euro până la data de 01 iulie 2022 (f.d.107). Iar potrivit înscrisului datat cu 10 februarie 2023, Puga Ludmila confirmă faptul că, a primit suma de 1200 Euro de la Coroi Natalia (f.d.154).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central din 24 iunie 2024 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Gheorghe Postolachi în interesele Ludmilei Puga împotriva lui Andrei Coroi și Natalia Coroi, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.169-175).

Instanța de fond și-a întemeiat soluția pe faptul că, nu pot fi reținute argumentele reprezentantului reclamantei că, Puga Ludmila ar fi avut cu pârâtul Coroi Andrei un acord verbal prin intermediul mesajelor WhatsApp, potrivit căruia ultimul se obliga să restituie împrumutul, or, potrivit art.1048 Cod Civil, pentru valabilitatea unui contract prin care se recunoaște existenta unei obligații este necesară o declarație scrisă de recunoaștere, iar la materialele cauzei o astfel de declarație lipsește.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 12 iulie 2024, Gheorghe Postolachi în interesele lui Puga Ludmila a contestat hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central din 24 iunie 2024 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f.d.194-197).

La data de 22 septembrie 2025, prin explicațiile depuse în cadrul examinării apelului, intimatul Coroi Andrei, reprezentat de avocatul Agachi Nicolae, a solicitat respingerea apelului declarat de Puga Ludmila și menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24.06.2024, prin care a fost respinsă acțiunea privind încasarea pretinsei datorii în sumă de 2222 euro (f.d.217-222).

La 10 martie 2026, apelanta Puga Ludmila, prin avocatul Postolachi Gheorghe, a depus obiecții în completarea cererii de apel și ca replică la explicațiile intimatului (f.d.232-234).

Prin urmare, se reține că, în speță, obiectul juridic litigios constituie încasarea datoriei în baza transferurilor bănești efectuate prin intermediul sistemelor de plată internaționale RIA, Western Union.

Or, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord concluzionează că, soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea justă a materialului probator și interpretarea corectă a normelor de drept material.

Conform art.10 alin.(1), (2) Cod civil, *(1) persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. (2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.*

Potrivit art.11 alin.(1), (2) Cod civil, *buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. (2) în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.*

Art.12 Cod civil prevede că, *caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura și scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile pertinente.*

În temeiul art.13 alin.(1)-(3) Cod civil, *(1) niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). (2) în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive. (3) abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.*

Conform art.15 alin.(1) Cod civil *(1) apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

Art.16 alin.(1), (2) Cod civil declară că, *apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.* (*2) metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.*

Prevederile art. 774 Cod civil statuează că, *(1) în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. (2) Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. (3) Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.*

Potrivit art. 776 Cod civil, *obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.*

Conform art. 858 alin. (1) Cod civil, *(1) temeiul executării rezidă în existența unei obligații.*

În conformitate cu art. 308 Cod civil, *act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.*

Art. 316 Cod civil declară că, *(1) Actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică. (2) Forma este o condiţie de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege. (3) Actul juridic care poate fi încheiat verbal se consideră încheiat şi în cazul în care comportamentul persoanei arată vădit voinţa de a-l încheia. (4) Tăcerea se consideră exprimare a voinţei de a încheia actul juridic în cazurile prevăzute de lege sau de acordul părţilor. (5) Orice modificare adusă unui act juridic trebuie să îmbrace forma stabilită pentru acel act.*

În conformitate cu art. 321 alin.(1) Cod civil, *(1) Trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.*

Potrivit art. 992 Cod civil, *(1) Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.*

Art. 1048 Cod civil prevede că, *(1) Pentru valabilitatea unui contract prin care se recunoaşte existenţa unei obligaţii este necesară o declaraţie scrisă de recunoaştere. (2) Dacă pentru constituirea obligaţiei a cărei existenţă este recunoscută se prescrie forma autentică, declaraţia de recunoaştere trebuie făcută în această formă.*

În accepțiunea art. 1242 Cod civil, *(1) Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. (2) Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel. (3) Pînă la proba contrară, împrumutul care are ca obiect o sumă de bani se prezumă a fi cu titlu oneros, cu excepţia cazului în care ambele părţi sînt persoane fizice care nu au calitatea de profesionist. (4) Un contract nu se consideră contract de împrumut doar pentru că prevede un termen pentru executarea obligaţiei pecuniare, cu excepţia cazului în care împrumutatul este obligat să plătească dobîndă suplimentar la acea obligaţie pecuniară. (5) Cu toate acestea, părţile pot conveni ca o sumă datorată în temeiul unei obligaţii existente să se plătească în viitor în condiţiile unui contract de împrumut.*

În temeiul art.1248 alin.(1)-(2) Cod civil, *(1) în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. (2) Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4)*.

Instanța de apel reține că, reclamanta Puga Ludmila a solicitat încasarea de la Coroi Andrei și Coroi Natalia a sumei de 2222 euro, invocând existența unui contract de împrumut pretins încheiat verbal și confirmat prin transferuri bancare și corespondență electronică purtată prin aplicația WhatsApp. La fel, reclamanta solicită și încasarea dobînzii de întîrziere din contul pîrîților pentru nerestituirea la timp a datoriei de bază.

În susținerea pretențiilor au fost anexate dispoziții de transfer prin sistemele RIA și Western Union, precum și copii ale unor conversații electronice.

Totodată, prin apel și obiecțiile formulate ulterior, apelanta a susținut că, înscrisurile electronice și mesajele expediate prin aplicații de comunicare reprezintă o formă textuală admisibilă și suficientă pentru a confirma existența unui raport obligațional de împrumut.

Cu toate acestea, instanța de apel constată că, argumentele apelantei nu răstoarnă concluziile instanței de fond și nu demonstrează existența unui contract de împrumut valabil și probat în condițiile legii. Or, potrivit art. 118 alin.(1) CPC, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile,* iar conform art. 130 CPC, *instanța apreciază probele după intima sa convingere, bazată pe cercetarea completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor cauzei.* Astfel, din materialele cauzei nu rezultă probe pertinente și suficiente care să confirme fără echivoc acordul de voință al părților privind nașterea unui raport juridic de împrumut.

Colegiul civil reține că, simpla efectuare a unor transferuri bănești nu este aptă, prin ea însăși, să demonstreze existența unui contract de împrumut, în lipsa unor elemente clare privind destinația juridică a sumelor remise, termenul de restituire, asumarea expresă a obligației și condițiile concrete ale raportului obligațional. În aceste sens, instanța de apel subliniază că, chitanțele de transfer prezentate de reclamantă confirmă exclusiv transferul unor sume de bani către intimat, însă nu atestă natura juridică a acestor transferuri și nici existența certă a obligației de restituire în condițiile unui contract de împrumut, adică nu este clară destinația sumelor transferate.

Sub acest aspect, instanța de apel reține corectitudinea concluziei instanței de fond privind aplicabilitatea dispozițiilor art. 321 alin.(1) Cod civil, potrivit cărora actele juridice dintre persoane fizice trebuie încheiate în formă scrisă atunci când valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 lei. În atare circumstanțe, deși apelanta invocă dispozițiile art. 316, 319 și 320 Cod civil referitoare la posibilitatea încheierii actelor juridice prin mijloace electronice, aceste norme nu înlătură necesitatea existenței unei manifestări clare și verificabile de voință care să permită stabilirea conținutului obligației asumate. Or, în speță, mesajele anexate nu constituie un înscris contractual complet și nu întrunesc exigențele unui act juridic apt să demonstreze în mod cert existența unui contract de împrumut în cuantumul pretins de reclamantă, ceea ce atrage după sine respingerea acțiunii formulate de Puga Ludmila, soluția instanței de fond fiind una corectă.

Mai mult ca atât, Colegiul civil observă că, mesajele electronice invocate de apelantă au un conținut fragmentar, lipsit de elemente esențiale privind cuantumul exact al obligației, termenul de executare și condițiile concrete ale raportului juridic. Aceste conversații nu permit stabilirea fără dubiu a faptului că, transferurile efectuate au avut exclusiv caracterul juridic al unui împrumut și nu altor raporturi personale ori ajutor material între persoane apropiate. Totodată, lipsa unui înscris clar privind recunoașterea datoriei exclude posibilitatea aplicării dispozițiilor art. 1048 Cod civil invocate de apelantă.

Totodată, se reține că, contrar susținerilor din apel, instanța de fond nu a exclus apriori admisibilitatea înscrisurilor electronice, ci a apreciat aceste probe în ansamblul materialului

probator și a constatat insuficiența lor pentru dovedirea raportului juridic pretins. Aici, instanța de apel ține să puncteze că, potrivit art. 137 CPC, înscrisurile electronice sunt admisibile ca mijloc de probă, însă admisibilitatea nu echivalează automat cu forța probantă suficientă pentru confirmarea tuturor circumstanțelor invocate de parte. Aprecierea valorii probatorii aparține instanței, care trebuie să verifice pertinența, veridicitatea și coroborarea acestora cu alte probe administrate în cauză.

Instanța de apel consideră neîntemeiat și argumentul apelantei privind pretinsa recunoaștere implicită a datoriei de către intimat. Or, faptul că, intimatul nu a negat recepționarea transferurilor nu echivalează automat cu recunoașterea existenței unui contract de împrumut și nici cu asumarea unei obligații civile certe de restituire în condițiile pretinse de reclamantă. De altfel, în lipsa unor probe clare privind cauza juridică a transferurilor și condițiile obligației invocate, instanța nu poate suplini prin prezumții sarcina probei care revenea reclamantei.

Totodată, instanța de apel apreciază ca pertinente explicațiile intimatului referitoare la lipsa identității de speță cu practica judiciară invocată de apelantă. Soluția instanței de fond este conformă principiilor generale privind sarcina probei și necesitatea demonstrării existenței raportului juridic obligațional prin probe suficiente și concludente.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, *Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art. 94 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, *(1) instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. (2) Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

Art. 90 lit.i) Cod de procedură civilă declară că, *din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistenţă juridică.*

Iar în temeiul art. 96 Cod de procedură civilă, *(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Or, reieșind din faptul că, pretențiile reclamantei au fost respinse integral, instanța de fond, în mod întemeiat și legal, a respins și cerința de încasare a cheltuielilor de judecată.

În consecință, instanța de apel constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural, fiind întemeiată pe aprecierea completă și obiectivă a probelor administrate. Motivele invocate în apel nu demonstrează existența circumstanțelor prevăzute de art. 386 CPC care ar justifica casarea sau modificarea hotărârii atacate. Prin urmare, apelul declarat de Puga Ludmila urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 iunie 2024.

În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Puga Ludmila prin intermediul avocatului Postolachi Gheorghe.

Se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central din 24 iunie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Puga Ludmila către Coroi Andrei și Coroi Natalia, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii